

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnia huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

XXIII. An sit in Christo Natura Vna; Iuxta Eutychiano-Lutheranos?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

sæcula, utpote per Deum. Heb. 2. Decebat eum, propter quem omnia, & per quæ omnia, ut Deum, per passionem consummari, quæ Hominem. Ergo in una Persona duæ naturæ 1. Ioan. 3. In hoc cognovimus charitatem Dei, quoniam Ille Animam suam, Hominis, pro nobis posuit.

3. Concil. Rom. c. 1. ait. Qui non confiteatur Deum esse veraciter Emmanuel: cap. 2. Et carni secundum Substantiam vnitum Dei Patrius Verbum, unumq. esse Christum propriam cum carne Deum & hominem simul: anathema sit.

Quia Nestoriani sic argumentabantur: Isa. 7. Vocabitur Emmanuel, id est, nobiscum Deus; non autem Deus. Nam Deus habitavit in Christo, ut in Templo Ioh. 2. soluit tempulum hoc: ideoque iunctus ei Deus est accidentaliter, non intime substantialiter.

A T. Contrà I. Iustinus Mar. lib. de rebus fidei Confess. Vnus est Filius, et qui mortuus est; et quid, quod mortuum erat, excitatuit. Cum autem de Vno Filio contrarias voces audis; ea, quæ dicuntur, Naturis tribue: si magnum, diuina; si parvum, humana. Optimare regula. 2. S. Athan. epist. ad Epictetum: De solo Maria filio scriptum est: Verbum Caro factum est. In quibus ostenditur, Ad reliquias Sanctorum Verbum factum esse.

3. S. Basil. l. 4. in Eunomium. Dominus creauit me: Accipiendum est verbum, Genuit, de Deo Filio: Creauit autem de eo, qui formam serui suscepit.

DICO AD I. & II. vt ad cætera; pleraque rectè probant duas in Christo Naturas esse; sed Personas duas nō erunt. Vox Homo autem ordinariè significat purum Hominem: vt Gal. 1. Euangeliū nō didici ab homine; sed à Christo. &c.

AD III. Qui sine matre est Filius Dei, is sine Patre est Filius Mariæ vnuus Persona in duabus Naturis; contra Nestorianos.

Q VÆSTIO XXIII.

An in Christo duæ sint Natura Dīnina?

V THERANI, vt Schyvencksfeldius & Andr. Musculus &c. Eutychetis hæresia, de duabus in Christo Naturis, in se inuicem convergis in unam, innoverunt; teste Staphilo lib. de Concor. discip. Luth. LVTHERI, Serm. de Sacram. Coenæ, sunt verba ista: Supra, & extra omnes creaturas longissimè collata est ea Christi Essentia, quæ est cum Deo una Persona, & omnia implet: immo tam longè, quantum ad dignitatem attinet, à creaturis absit, quam longe absit Deus ipse. De Humanitate Christi loquitur. Oportet igitur eam affirmit Infinitam esse, & qualiter Deo Deam. Et sic in Christo vel duæ nature erunt infinitæ; vel Humanitas erit in Deum veisa. Et hoc posterius est Eutychianismus. Quem quid probat persuadet, quia in lib. de Concil. Eutychetem ac Nestorium diligenter excolat.

Dicit è Andr. Schmidlinus in Apolog. ad theses Ingolstad. & BRENTIVS in recognitione pag. 273. fatentur. In Christo duplex est Diuinitas: una Æterna, altera Humanitatis, communicata in tempore. Hinc plane est necesse sequi, Diuinitatem esse natam, passam, mortuam. Vide Genealog. quæst. 10.

S VADENT istis. 1. Si duæ sint naturæ in Christo; erunt & Christi duo; iuxta Nestorianos: eritque Deus quaternitas, non Trinitas. 2. Quia Non dicitur, Verbum carnem accepit; sed caro facta est: sicut, Aqua vinum facta est, sc. per conuersionem vnius in alterum: Sic duo vna fuerunt natura, non duæ, post unionem. 3. Quia si Diuinitas passa &c. non sit: ergo verè dixit Nestorius, Soluna Hominem esse passum, mortuum. &c.

A V T O R. Hasce Diuinitates duas, illam Æternitatis, hanc Humanitatis, audio ex Smidelino & Brentio esse personaliter vnitas: sed Unionis Brentianæ modum Nestorianum miror. Reddam hue vtrumque.

ANDR. SCHMIDLINVS in Apolog. ad theses Ingolstad. Christus Homo haber communem cum omnibus Sanctis, immo cum omnibus hominibus, quid cum Deo Personaliter coniunctus est.

A T vero Sancti mortales solum accidentaliter sunt cum Deo coniuncti, secundum Dei gratiam scilicet, non autem secundum Dei Personam; sic, ut rursum pos-

possint & disfungi. Secus in Christo. Nam 1. Ioan. 4. *Omnis Spiritus, qui Soluit Iesum, ut Cherinthus soluebat & Nestorius; non est ex Deo: & hic est Antichristus.*

Succinit Schmidlin suo BRENTIUS. Vbiq[ue]ta-
siorum facile primitius, in Recognitione sua: & in The-
sis disputat[ur] Tubingae, thesi 10. Christus Homo non
differt ab Sanctis, nisi per Energiam Quia plura per eum
Deus, quam per alios homines, operatur. Sicut in eo ha-
bitas Divinitas secundum Essentiam, Potentiam & pre-
sentiam: ita habitat & in Petro. Ratione editions mi-
raculorum, resurrectionis, ascensionis in eum, visionis
absentium, Nullum est inter Petrum & Christum discri-
men.

A U T O R. 1. Hæc, inquam, implicant
tot tantaque Absurda ac infanda, vt ma-
lim ab iis abhorrente anima mea absti-
nere, eaque nil intelligere; quam in ea
disquirere.

2. De ijs rectè Beza, libro contra Reco-
gnitionem Brentij, ita censet: *Dico intole-
rables has esse blasphemias in Ecclesia Dei.
Quod nisi verum sit; Sim ego intolerabilis,
& exterminerè terra viuentium. Ecqua-
nam?*

BEZA in Respons. ad argum. Brentij de o-
mniprésentia. Personaliter enim Christus ho-
mo à Deo distinctus est, iuxta Nestoriū; & duo
in illo sunt Uniones hypostatica: *Vna inter cor-
pus & animam, altera inter Verbum & Homi-
num.*

3. **A T** Contrà blasphemum Bren-
tium Eutychianum ipse blasphemas Be-
za Nestoriane: *ceu suprà liquet, q. 22.*

4. Eutyches & Dioscorus ab eccl[esi]en-
ticis Concil. Chalcedonensi condé-
nati sunt anno 451, teste Bzouio, ab E-
piscopis 630, sub Papa S. Leone. Act. 5.
*Confitemur in nouissimis Filium Dei Vnige-
nitum induabus naturis inconfusè, immuta-
biliter in diuisè, insuperab[ile]iter agnoscendū;*
nunquam sublatā differentia Naturarum,
propter Vnionem: Sic plura dein Conci-
lia, & SS. Patres apud Theodoreum in
Dialogis.

D I C O A D I. Nomina Concreta
non multiplicantur nisi multiplicen-
tur & supposita. Vnde unus plurimi-
um gnatus artium dicitur unus arti-
fex, non plutes. At in Christo v-
nicum est suppositum. Deinde Chri-
sti nomen personam significat, non na-
turam: ideo ait Nazian. dicimus in Di-
uinitate Alium & Alium; non Aliud. Quia
Trinitas est Personarum, non Naturarū.

A D II. At subditur: *Et habitauit in
nobis, Assumptione, non Conversione v-
nius in alterum, vt aquæ in vinum: sed
vt dicitur David factus est Rex: ita, Gal.
4. Christus factus est pro nobis maledictū.*

A D III. Negatur consequentia:
Nam actiones & passiones sunt persona-
rum, non naturarum. Cætera refutati-
onis repeate huc ex mea Genealog. q. 10. &
Antichristo quest. 8.

Q V A E S T I O XXIV.

*Vnio hypostatica consistatne in Communi-
one Hypostasis; an attributo-
rum Dei?*

LUTHERVS iactat passim credere se unam in
Christo Personam, Naturas duas: Tamen Serm.
de Sacram. Cœna 2. *Credimus, ait, quod Christus sit,*
iuxta Humanitatem, supra omnes creature collocatus,
& implet omnia; &c. & habeat omnia in suam annam,
& si: ubiuit presens. Idem in Conf. II. de Cœna ait se
probare, Corpus Christi esset rea iter presens in Cœna;
quod si ubique. Vbiique autem esset; quia est dextera Dei,
qua est ubique; Non Cœna scripturæ; non spiritualiter,
seu penetrat in eum corpora gloriofa; sed essentialiter.
*Necesse est carnem Christi, quia est cum Deo extra crea-
ture collocare, adeoque longè, quam Deus ipse extra crea-
turas est: Non distantia loci, sed dignitas. Hinc re-
prehendit Zwingianos, quod passionem soli tribuant*
*Humanitati, non etiam Deitati: cum vitaque si V-
num facta; Et negat Nestorium & Eutychetem errasse,*
nisi in modo loquerendi.

2. BRENTIUS eadem Tract. de Cœna, & ad Eut-
ychianismum illum addit Nestorianum, *Filium
Dei esse in F. i. Maria: item, Filium Dei assumisse Filiem
in Maria. Sic & Illyricu, Schmidlinus. &c.*

F 2

Sic